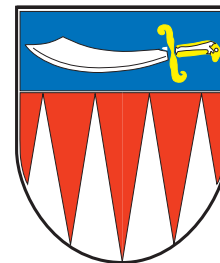

Pod hanáckým žudrem

www.prikazy.cz

Ročník XXIII.

Občasník pro Příkazy a Hynkov

číslo 4.

Červenec - srpen 2022

Vážení spoluobčané,

jahodový a třešňový čas je tady a k tomu i pravé letní počasí. Horka střídají prudké deště, které v některých částech republiky přecházejí v krupobití. Po suchém jaru je vláhy tak akorát a veškerá vegetace má ideální podmínky pro svůj růst. Tento oslí můstek jsem použil proto, abych za všechny obecní zaměstnance moc poděkoval všem, kteří sekají „obecní trávníky“ před svými domy a pomáhají nám tak s údržbou zeleně v obci. I tak toho mají obecní zaměstnanci požehnaně.

K tomu se nám ještě pokazila sekačka značky Kubota, která umí posekanou trávu posbírat do koše a následně vysypat do kontejneru. Ještě, že obec na jaře koupila další sekačku na trávu, s pohonem na všechna 4 kola, která umí sekát trávu i ve svahu. Posekanou trávu jen mulčuje a neumí ji posbírat. Používáme ji například na sekání zeleně okolo kapličky, mimo zastavěnou část obce, okolo výsadeb stromů a keřů, k údržbě vegetace na hrázích biologických rybníků na Hynkově či podél nedávno zbudovaných cyklostezek.

Na Hynkově je v plném proudu instalace septiků. Obecní pracovníci a zaměstnanci společnosti MODOS týdně nainstalují 4 až 7 septiků. Závisí to na pracnosti a komplikacích, které se během této činnosti vyskytnou. Přesněji řečeno, u některých domů je instalován septik nový, betonový či plastový. U některých domů je provedena zkouška těsnosti stávajícího, a pokud je septik v dobrém stavu, k jeho výměně nedochází. U některých domů dochází k vyvločkování poškozeného septiku, neboť podmínky neumožňují instalaci zcela nového. Cílem všech těchto kroků je vytvoření podmínek pro předčištění splaškových vod, které procházejí tříkomorovým septikem. Pan profesor Otakar Štěrba nám před lety na zastupitelstvu vysvětloval, jak takový septik funguje s tím, že odpadní voda se zde vyčistí asi z 50 %. V podstatě to funguje následovně:

- Odpadní voda je prostřednictvím kanalizačního potrubí přivedena do první komory septiku.
- V první komoře dochází k hrubému přečištění odpadní vody díky činnosti enzymů a bakterií. Jedná se především o rozkládání organických látek a usazování kalů.

- Takto předčištěná voda putuje dále do druhé komory přes separační překážku. Ve druhé komoře dochází k sedimentaci jemného kalu.

- Třetí komora septiku disponuje potrubím, pomocí kterého je voda odváděna ze septiku dále k dočištění - v našem případě do biologických rybníků.

- Během mechanismu čištění dochází k takzvanému anaerobnímu hnití. Jedná se o rozklad a mineralizaci organických látek bez přístupu vzduchu.

Je to vlastně zařízení, které nepotřebuje žádný další zásah člověka či elektrickou energii na pohon čerpadla. Předčištěná voda odtéká samospádem dál do centrální kanalizace. Pro jeho správné fungování je však nutné, abychom vždy za nějaký čas, který bude definován v provozním řádu, provedli vyčištění septiku formou odčerpání hustého kalu z jeho dna. Záměr je takový, aby tuto záležitost zabezpečovala a hlídala obec a vzniklé náklady pak rozpočítala do ceny stočného.

Na minulém zastupitelstvu byla projednána a schválena nová obecně závazná vyhláška o regulaci hlučných činností v době pracovního klidu a o svátcích v době od 6 do 22 hodin. (Od 22. hodiny do 6. hodiny ráno je nutné dodržovat noční klid). V minulosti jsem napsal do obecního občasníku několik článků, kde jsem žádal o dodržování klidu o nedělích a státních svátcích, ale nemělo to žádný efekt. Řada občanů se na vedení obce opakovaně obracela s žádostí, abychom s tímto nešvarem něco udělali. Inspirovali jsme se u obcí, které takovou vyhlášku letitě mají a dobře u nich funguje. Argumenty typu, že dříve než v neděli se k řezání dřeva či sekání trávníku nedostanu, nijak neobstojí. Času máme všichni stejně a je jen na nás, jak s ním naložíme. Když si vyhlášku přečtete, nenajdete v ní žádné sankce za její porušení. Nenechte se však mýlit. Není to žádná chyba, jak by se na první pohled zdálo. Sankce tam být napsány nesmí, neboť porušení vyhlášky řeší jiná právní norma - Občanský zákoník a následně přestupková komise. Doufám však, že občané naší obce budou k sobě ohleduplní, nebudou nařízení vyhlášky porušovat a nepřivodí si tak zbytečné komplikace.

Příjemné prožití léta přeje starosta.

Co se dělo ve škole a školce

Den Matek

Třináctého května se na školním dvoře konal Den matek. První vystoupila mateřská škola s básničkou i tancem pro maminky. Vystoupení školy zahájili čtvrtáci, když zahráli fanfáry na flétny. Prvníáci a druháci předvedli čokoládovou show a tanec pro maminky. Třetí třída se stuhami Vltavu, jak teče od pramínku po řeku. Čtvrtáci Fit dance. Pátačky roztleskávaly a všichni společně předvedli Coca-Cola show. Na závěr všichni žáci společně maminkám zazpívali Píseň pro maminku a předali jim kytičku. Maminky si v galerii našly svůj portrét, který jim jejich děti nakreslily. Společně jsme potom opékali buřty a kupovali si občerstvení. Celé odpoledne se mi moc líbilo.

Norbert Holtslag, 3. ročník

Den Matek byl na školní zahradě. Postupně přicházeli maminky, babičky i někteří tatínkové. Přichystané bylo občerstvení i tombola. Míša Peřina a Markétka Krainová program uváděli. Na závěr se losovala velká tombola a vše bylo super.

Julie Dokoupilová, 3. ročník

Byl to nejlepší den. Všichni žáci nakreslili svoji maminku a vystavili venku v galerii. Po vystoupení žáků byla velká tombola. Maminky vyhrály krásné kytky a dárky, tatínci si doma užívali hokej u televize. Julínčina maminka vyhrála obří jedovatou kytici s jedovatými srdíčky. Byla to velká zábava, moc mě to bavilo.

S láskou k mamince Kateřina Janíčková

Den pro maminky byl opravdu krásný. Hrou na flétny zazněly slavnostní fanfáry. Paní ředitelka zahájila slavnost. Recitovaly a tančily všechny děti z mateřské a základní školy. Měly to moc krásné a snažily se velice. Na závěr paní ředitelka všem poděkovala. Tento den byl krásný.

Magdaléna Müllerová, 3. ročník

Florbal

V ZŠ Příkazy mají děti možnost navštěvovat zájmové kroužky. Jedním z nich je kroužek florbalu pro kluky i holky. Celý školní rok se děti učily základní florbalové dovednosti, práci s míčkem, hokejkou a týmové vnímání hry. Lekce plné her, zábavy. Celoroční zkušenosti uplatnily na florbalovém turnaji školních kroužků, kde si změřily své síly s dalšími účastníky. A jak se dařilo našim hráčům?

„Byla to dobrá zábava. Hráli jsme hru s flaškou a florbalovým míčkem. Jaká byla pravidla? Na koho flaška ukázala, tak ten musel házet míčkem. Ostatní mezitím utíkali a vyvolený třefoval, koho chtěl. Při florbalovém zápase jsem hrál na pozici brankáře, nakonec jsme skonči-

li na 4. místě. Pouze vyhlášení bylo příliš dlouhé. Čekali jsme 1,5 hodiny. To je vše!“

„Dne 22.5.2022 jsme jeli na florbalový zápas. Nejdříve jsme trénovali přihrávání a střílení na bránu. Hráli jsme s 6 týmy. První zápas jsme prohráli, další dva vyhráli, poslední dva zase prohráli. Strávili jsme tam celý den. Už jsme nemohli. Proběhlo vyhlášení. Nejprve vyhlášovali mladší týmy od posledního místa. Neměli jsme žádná očekávání, a přesto jsme skončili na 4. místě!“

„Dne 22.5.2022 hráli někteří Hynkováci a Příkazáci spolu na florbalovém turnaji v Olomouci proti ostatním týmům. Dvakrát jsme vyhráli a 3krát jsme prohráli. Byli jsme 4. ze šesti. Někteří dostali diplom, medaili, pohár. My jsme dostali diplom a pár bonbonů. Podle mě jsme se snažili a taky se nám to podařilo. Tento den byl nejlepší v týdnu. Florbal mě baví.“

„Jeli jsme na florbalový turnaj do Olomouce. Bohužel nakonec museli kamarádka přeradit do mladší věkové skupiny. Hráli jsme 5 zápasů, jediní jsme měli dresy. Pili jsme, jedli a čekali na vyhlášení. Byli jsme na 4. místě ze 6. Není to nejlepší, ale aspoň něco. Společně jsme si povídali, rozloučili se, vzali si všechny věci a jeli domů. Vstávali jsme v 7 h, dorazili v 8:30 a skončili ve 14 h. Byli jsme unavení.“

„Byli jsme tam v 8 h, bylo to tam nudné, protože jsme museli čekat 2 h. Nakonec jsme se dočkali a šli hledat šatnu. Hledali jsme dlouho - nebyla totiž dole, ale nahoře. Vše dobře dopadlo, začala hrát písnička a rozsvíčka byla zahájena. Skončili jsme na 4. místě, odměnou bylo navštívení oblíbeného fastfoodu.“

Přejeme našim florbalistům mnoho úspěšných turnajů.

Sportu zdar! :)

Mgr. Olga Petrovská

Lanové centrum

23.05.2022 jsme jeli do lanového centra, tento dárek nám naložil Ježíšek pod stromeček. Jak jsme tam přijeli, seznámili jsme se s instruktory - Jézou a Martou, kteří nás jistili, abychom nespádli. Také nám říkali, co máme dělat, jak si máme obléci popruhy a co i jak máme dělat. Někdo se bál, někdo zase vůbec, ale ten který měl nejdříve strach, pak vše překonal. Lezli jsme vysoko, já jsem se trochu bála, vyzkoušeli jsme mnoho překážek, i ty, co byly za plotem, kde jsme si pomáhali ve dvojicích. Marta s Jézou byli hodní, vše nám vysvětlili. Moc se mi tam líbilo a určitě tam ještě jednou pojedu.

Eliška Chybíková, 5. ročník

Setkání žáků 5. ročníků ZŠ - Náklo a ZŠ - Příkazy

Ve čtvrtek 26.05.2022 jsme jeli na kolech do Nákla, abychom se seznámili s budoucími našimi spolužáky. Když jsme přijeli, schovali jsme si kola do kolárky, pak jsme vstoupili do školy přes bránu, kterou nám vytvořili

žáci páté třídy. V jejich třídě jsme si zahráli seznamovací hru, kdy každý si utrhl toaletní papír a kolik měl utržených částí, tolik musel o sobě říct vět. Potom jsme se rozdělili do skupin, ve kterých jsme zjišťovali o sobě, co máme společného (zájmy, koníčky,...). Po přestávce jsme v přírodopisné učebně plnili ve skupinách úkoly, pomocí mikroskopů jsme pozorovali a hádali, co se tam ukrývá. Prohlédli jsme si i učebnu AJ a IT. Potom jsme v kuchyňce dělali palačinky, které všem moc chutnaly, pak jsme šli ven hrát hry a nakonec jsme se společně vyfotili, rozloučili a odjeli zpět do Příkaz. Tento den jsme si užili a moc se nám tam líbilo.

Marky Krainová, Eliška Chybíková, Leňa Bořilová, 5.ročník

Školní družina

V měsíci květnu se nám ve školní družině uvolnil jeden den v týdnu, kdy nemáme kroužky, a tak jsme mohly naplánovat výlety po okolí. Každou středu jsme pravidelně vyráželi na celé odpoledne ven do přírody. Počasí bylo různorodé, jednou svítilo sluníčko, jindy jsme vyráželi s deštníkem a pláštěnkou. První okruh jsme udělali kratší, aby si děti zvykly na delší pěší trasy, postupně byly některé trasy delší. Občas jsme museli okruhy změnit kvůli počasí, ale to nám vůbec nevadilo. Šli jsme po ní cestou kolem dálnice do Nákla a kolem koní zpět, po cyklostezce do Skrbeně, po další cyklostezce do Senice, k hynkovské

pískovně, vlakem jsme jeli do Náměště na Hané; další byly trasy v okolí naší školy a v lese. Na den dětí, který vycházel na středu, jsme vzaly děti na zmrzlinu a dle jejich přání na dětské hřiště. Rádi trávíme čas venku a v příštím roce budeme určitě v pěších výletech pokračovat.

Mgr. Kateřina Hrubá

Návštěva budoucích prvňáčků ve škole

Dne 9. června měly děti z 1. třídy návštěvu z mateřské školy. Tentokrát to nebyla hospitační hodina, ale milé překvapení a současně návštěva kamarádů a také budoucích prvňáčků. Děti strávily s prvňáčky jednu vyučovací hodinu a zároveň následující přestávku, kdy mohly sledovat, jak probíhá výuka v první třídě. Paní učitelka měla pro děti nachystány aktivity, které děti čekají po nástupu do školy, ale tentokrát si je mohly vyzkoušet s pomocí starších kamarádů. Zahrály si nejednu hru, naučily se básničku a vyzkoušely si sezení v lavicích, do kterých se po prázdninách posadí. O přestávce jim kamarádi ukázali hračky, se kterými si hrají. Poté si děti prošly celou školou a mohly nakouknout do všech tříd, do jídelny, družiny. Návštěva byla velmi příjemná a naše děti se do první třídy moc těší a vkročí do školy s úsměvem.

Za mateřskou školu Bc. Monika Mikulková

Florbal - tým OREL

Budoucí prvňáčci

Zájezd na Valašsko

Školní družina - pěší výlet do Senice

Výlet na Valašsko s přemírou nostalgie

K Valašsku, této části Beskyd, mám silný citový vztah. Jezdívají jsme s ženou Alenou už za svoboda do Rožnova v zimě lyžovat, v létě na Rožnovské slavnosti. Příbuzní působili v tamní cimbálové muzice. Strýc jako houslista, teta jako zpěvačka. A pak jsme s našimi malými dětmi několikrát trávili dovolenou na chatě červenského zemědělského družstva na Čartáku. Není se co divit, že jsem se na výlet těšil, zavzpomínat si na kdysi prožité chvíle. Ale pak přišla Renata s tím, že na výlet nemůžeme jet, protože máme den před tím zamluvenou noc na Pradědu. Byl to dárek k mým osmdesátinám. Pořád jsem to odkládal, až se zdálo, že celá obdarovatelem dobře míněná akce propadne. Nakonec musím přiznat, že to byl nezapomenutelný zážitek. Z okna hotelového pokoje výhledy na hřebeny Jeseníků - Velký Máj, horní hráz přečerpávací elektrárny Dlouhé stráně a v dáli v noci světlo na nové rozhledně na Králickém Sněžníku. A to zvláštní ticho v noci. Aby to nebylo jen sezení na vrcholku, naplánoval jsem na dva dny malé horské túry. Vzal jsem si na ně nové, dosud nevychozené běžecké boty, také provokativní dar k mému jubileu. Trpěl jsem jak zvíře, dokonce při cestě z Barborky do Karlovy Studánky jsem přemýšlel, jestli by nebylo lepší jít bosky. A pak, že stáří má být moudré. U mne se však dosud žádná moudrost neprojevuje.

Kulhaje dostavil jsem se v sobotu ráno k hotelu, kde už čekal moderní autobus s příjemným řidičem. Celou cestu až do Valašského Meziříčí komentovala předsedkyně kulturní komise Boženka a doplnili ji občas místní rostlinolékař a Ivoš Čepěl. Zíral jsem, co všechno neví. O prevenci přepravní nevolnosti se postaral náš starosta, který obešel celý autobus s dobrou slivovicí. Potěšilo mne, že náš starosta naplňuje význam slova starosta, které je odvozeno od slova starati se. První zastávka byla ve Valašském Meziříčí, kde jsme si prohlédli muzeum řeznictví, které provozuje potravinářská firma Krásno. Ta své masné výrobky rozvážá po celé Moravě. Promítli nám film o historii řeznictví a zpracování masa, od domácích porážek, které si pamatujeme jen my hodně staří, až po současnou moderní výrobu. Když jsem v roce 1965 v Příkazích začínal jako zvěrolékař, bylo zde každý rok 300 domácích porážek prasat (na Hynkově 100). Letos, když jsem chtěl nezkonsumované brambory z loňské sklizně někomu darovat, zjistil jsem, že už nikdo v obci prase nemá. Dokonce ani moji příbuzní z Ješova, kteří porážejí každý rok tři prasata a jejichž výslužky pravidelně ochutnávám, moje brambory odmítli s tím, že mají své a nemají je komu zkrmit. Nakonec se nade mnou slitoval jeden účastník nedělních tiskovek a brambory si vzal. V muzeu jsme viděli nástroje používané při porážení ale i zpracování masa, různé kutry, míchačky, plničky a také vybavení masných prodejen. V ceně vstupného byla i ochutnávka specialit místní výroby. Mají výborné výrobky. Když jsem se sympatické průvodkyně zeptal,

kde mají porážku, odpověděla, že všechno maso dovážá z Německa, Polska a Holandska. Je mi z toho smutno. V dáli vidím likvidaci českých chovů prasat.

Cestou do Rožnova přes Zubří nám Boženka přečetla o jeho historii. Dověděl jsem se, že jsou městem a mají významné rodáky. Žije tam můj spolužák s gymnázia, le-sák, ale nikdy se tím na srazích nepochlubil. V rožnovském skanzenu, pod který ten náš údajně patří, jsme prohlédli mlýnskou dolinu a v něm vodou poháněné provozy. Pilu s funkčním katrem, mlýn a hamr, kde se zpracovávalo železo. S nostalgie, jako syn vesnického kováře, jsem obdivoval výheň, ve které místní kovář nahříval železo a z něj na kovářině vyráběl různé upomínkové předměty. Jednu krásnou podkůvku jsem si na památku koupil. Mám jich už doma celou sbírku. Přes silnici jsme přešli do dřevěného městečka s kostelem, rychtou, měšťanskými domy a hřbitovem slavných rodáků Valašska. Na oběd jsme byli v historické restauraci. Naposledy jsem tam byl víc jak před dvaceti lety s našimi přáteli z německého Zeissigu. A před tím mnohokrát při každých rožnovských slavnostech. V této restauraci jsem kdysi potkal manžele Přidalovy z Hynkova. On hrál na heligón v nákelské dechovce, paní poklízela v hynkovském kravíně a měla ve své skupině krav vynikající dojnicí ušní číslo 20 941, která po porodu dojila až 42 litrů mléka, tehdy nevídané, dnes běžné. I já to tehdy obdivoval, dokonce jsem se o ni zmiňoval ve svém referátu na výživářském semináři ve Zlíně. Potěšilo nás, když se manželé přiznali, že Rožnovské slavnosti navštěvují tak, jako my, pravidelně.

Ve čtyři hodiny odpoledne jsme autobusem vyjeli přes Dolní a Prostřední Bečvu na Pustevny. Vybaven už vychozenou obuví jsme s Renatou vyběhli k soše pohanského bůžka Radegasta, na vrchol ke kapličky jsme však nešli. Sedl jsem si na lavičku a vzpomínal, kolikrát jsem tam byl a jestli se tam ještě někdy vrátím. Ze všech těch výstupů mi v paměti utkvěly dva.

První, když jsem tu byl na výletě s maturitní třídou naší zubní lékařky. Jejich třídní byla moje žena Alena. Vybral jsem tuto turisticky nenáročnou oblast poté, co po předchozích výletech do Vysokých Tater a na Malou Fatru mi studenti mé ženy působili infarktové situace, když po výstupu na Rysy (2503m) dělali na vrcholu nad propastí stojky. Nebo, co jsem s nimi zažil na chatě pod Rozsutcem, dnes už neexistující, když tam v deset hodin večer vypnuli agregát a nebyla elektrika. Nebo při výstupu na Velký Rozsutec, když v polovině trasy jednoho chlapce při pohledu dolů zachvátila hysterie, bál se pohnout a byl problém ho dostat dolů. Ale ani tento výlet neproběhl bez problémů. Právě na tomto místě u Radegasta jsme si dali rozchod s tím, že se sejdeme na Skalíkově louce. Mezitím se strhla bouřka, a tak na připravený sraz přišli z celé třídy jen čtyři. Byli jsme ubytováni na chatě na Čartáku. Do dvou hodin v noci jsme čekali na poslední dva. Samou radostí, že jsou v pořádku, jsem se s nimi opil. Už jim našťěstí bylo 19 let.

Další vzpomínka se týká mého výletu se svými vnučkami Klárkou a Luckou. Lanovka z Trojanovic na Pustevny se jim líbila. Při výšlapu na vrchol Radhoště mi utíkaly, když jsem jim dával matematické slovní úlohy. Naštvaly mě, když si v restauraci se mnou odmítly dát kyselicu a objednaly si hranolky s kečupem. Rozzuřil jsem se, v této valašské Jurkovičově chatě Libušín si dát takové jídlo mi připadalo jako potupa mé snahy ukázat jim Valašsko, včetně tradičního jídla. Nakonec jsem se s nimi usmířil, když jsem jim z Pusteven do Tronajovic zaplatil koloběžky.

Vzpomínám, že jednou jsem byl na Pustevnách i v zimě. Vytáhl mne tehdy syn, že poslední den zimní sezóny je lyžování na Pustevnách zadarmo. Tušil jsem to. Ale nepočítal s tím, že takových výuků lyžování zdarma bude tolik. Výjezd autem až na Pustevny jsme zavrhlí a řekli si, že autem zajedeme až k lanovce na konci Trojanovic. Ale celé Trojanovice byly ucpané parkujícími auty a my museli jít několik kilometrů přes celé Trojanovice v lyžákách a s lyžemi na rameni. Vnučka Klárka celou cestu brečela. I fronta na lanovku byla na hodinu. Z lyžování jsem byl zklamán. Když jsem vystál půlhodinovou frontu na šlepr, pak za dvě minuty jsem byl dole. Absolvoval jsem to dvakrát a raději zůstal v Libušíně, kde jsem oběd zapil dvěma plzněmi a zazdil panákem slivovice. Na lyžích jsem se svezl pořádně jen po zasněžené silnici do Trojanovic. Tolik vzpomínky.

Po návratu z malé túry k Radegastovi jsem obdivoval, jak krásně a přesně podle původních Jurkovičových plánů byla chata Libušín znovu postavena. Ne vždy se to povede. A tak smutně vzpomínám, jak už nikdo nepostavil vyhořelé chaty - Alfredku v Jeseníkách a chatu pod Rozsutcem na Malé Fatře. A zde ve velmi dobrém stavu vedle Libušína trůní i chata Maměnka. Z nostalgie jsem se zašel podívat na betonové monstrum za socialismu postaveného hotelu Tanečnica. Potěšilo mne, že je v provozu. Vzpomněl jsem si, jak jsme tam každý rok - členové brigády socialistické práce zvěrolékařů litovelského střediska - oslavovali výsledky své práce. Byli jsme dobrá parta a pravidelně se každý rok dosud scházíme ne už na Tanečnici, ale na litovelské Záložně. Ilegálně, aby nás někdo nenařkl z obdivu k starým pořádkům

A nakonec jsme zasedli v Libušíně. Všechno mi připadalo nezvykle čisté a novotou vonící. I celý interiér je přesně takový, jako byl ten původní. Kyselicu jsem si tentokrát nedal. Místo ní jsem ochutnal valašskou klobásu a dvě a půl piva. Tu zbývající půlku vypila Renata. Seděli jsme, parta příkazských výletníků, u dlouhého stolu a já poslouchal, jak moudré disputace o historii Příkaz spolustolovníci vedou. Chtělo by je zachytit pro další generace. Zvláště zajímavé vzpomínky nejstaršího účastníka zájezdu Ladika F. na příkazské divadelní ochotníky. Ale to by musel chodit na nedělní tiskovky. Počítal jsem, že cestou k parkovišti autobusů si koupím jako dárek z výletu hruškový frgál. Ale k mému zklamání byl už stánek s frgály zavřený. Zachránila mne účast-

nice výletu s nenapodobitelným smíchem Jarka, která zastavila odjíždějící auto prodejkyň, a ta nám frgál prodala. Ne ale hruškový, jak jsem chtěl, avšak borůvkový. Ale i ten byl dobrý.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří tento výlet vymysleli a zorganizovali. Byl zajímavý, poučný a pro mne k pláči nostalgický. Moc děkuji a myslím, že i ostatní byli spokojeni a někteří, tak jako já otevřeně v tomto příspěvku, nostalgicky vzpomínali.

S.K.

HANÁCKÉ MUZEUM V PŘÍRODĚ

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ STODOLY ZE SKALIČKY

Ve čtvrtek 26. května proběhlo v Hanáckém muzeu v přírodě - za účasti představitelů politického, kulturního a společenského života - slavnostní otevření transferované stodoly ze Skaličky u Hranic. Tato unikátní stavba, jejíž některé dřevěné prvky jsou datovány již do poloviny 16. století, patří mezi nejstarší roubené stodoly v České republice. Své nové místo našla mezi Kameníčkovou a Stratilovou stodolou, kde podobná roubená stodola v minulosti skutečně stála.

O dva dny později proběhlo otevření stodoly pro veřejnost, které bylo určeno převážně pro občany obce Příkazy a okolí. Návštěvníci, dorazilo jich nakonec kolem 250, mohli absolvovat nejen komentovanou prohlídku raně novověké stodoly, ale i prohlídku unikátní ovocné zahrady s odborným výkladem či využít krojové poradny pod vedením Bronislavy Millé a Jaroslavy Vítošlaské. K tanci a k poslechu zahrála dětská cimbálová muzika z Velké Bystřice.

KONFERENCE O LIDOVÉM STAVITELSTVÍ

Ve dnech 1. a 2. června uspořádala Komise pro lidové stavitelství, sídla a bydlení při České národopisné společnosti - ve spolupráci s Hanáckým muzeem v přírodě, Ústavem evropské etnologie Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a obcí Příkazy - odbornou konferenci s názvem Objekty venkovského stavitelství na původních místech s muzejními nebo jinými expozicemi. Akce se konala při příležitosti 130 let od narození předního znalce hanácké lidové architektury Josefa Kšíra a zúčastnilo se jí 25 odborníků z akademického, památkového a muzejního prostředí.

První den - v prostorách Záloženského domu v Příkazích - zaznělo dvanáct odborných referátů. Poté

ve večerních hodinách následovala v areálu muzea komentovaná prohlídka unikátní roubené stodoly ze Skaličky. Druhý den si účastníci konference mohli společně prohlédnout vesnici Příkazy, kapli sv. Cyrila a Metoděje a Hanácké muzeum v přírodě.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY PRO ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Od 8. do 23. června probíhaly v dopoledních hodinách v muzeu speciální edukační programy, které byly určeny především pro žáky prvního stupně základních škol. Děti se ve zhruba dvouapůlhodinovém programu mohly vrátit do (ne)dávne minulosti a v prostředí starobylého hanáckého statku vyrobit si vlastní hliněnou cihličku, zkusit prát prádlo na valše nebo nazdobit perníkové srdce či vytvořit drátěný prstýnek.

Programu se účastnil vybraný lidový řemeslník, který byl v minulosti oceněn titulem Mistr tradiční rukodělné výroby Olomouckého kraje, ať už to byla Miluše Hrachovinová z Litovle (keramika, drátování), Josef Sýkora z Loučan (výroba dřevěných hraček) či Hana Kuželová z Křelova-Břuchotína (výroba perníků). Edukační aktivity - na jejichž závěru byli žáci pasováni na tovaryšského učně a dostali pamětní list se svým jménem - absolvovalo během osmi dnů více než 250 dětí ze základních škol z Lutína, Litovle, Přemyslovic, Charvát, Prostějova, Olomouce, Blatce a Příkazu.

PRÁZDINY V MUZEU ANEB CO NÁS ČEKÁ V LETNÍCH MĚSÍCÍCH?

Hliněné stavitelství a hanácké kroje

V sobotu 16. července se do muzea jistě vydají všichni příznivci lidových krojů a hliněné architektury. Na akci se mohou dozvědět, pod vedením odbornice na lidový kraj Bronislavy Millé, o tajuplnostech a neobyčejné kráse hanáckého kroje včetně praktických informací o péči, údržbě a uchování hanáckých lidových krojů. B. Millá předvede rovněž paličkování krajových krajků. Naopak především mužští zájemci si pod vedením předního českého odborníka na problematiku hliněného stavitelství, Martina Novotného z Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici, mohou vyzkoušet kompletní výrobu nepálené cihly (vepřovice); program doplní přednáška M. Novotného o historii hliněného stavitelství nejen na Hané.

Žně na Hané

O čtrnáct dní později, v sobotu 30. července, se uskuteční v Hanáckém muzeu v přírodě komponovaný

program Hanácké žně. Zveme Vás s celou rodinou co nejsrději na pozoruhodný a jedinečný příběh obilí. Návštěvníci mohou zhlédnout a sami vyzkoušet tradiční sečení obilí kosou s tzv. luňákem, vázání snopů, stavění panáků a mandelů nebo ruční mláčení obilí cepy pěkně po staru na mlatu v Kameníčkově stodole. K vidění však budou také praktické ukázky mláčení obilí pomocí prvorepublikové elektrické mlátičky nebo čištění obilí ručním fukarem. A nebyla by to jistě pravá sklizeň obilí, kdyby na závěr nebyl obřadně předán hospodáři dožínkový věnec, který symbolizoval konec žní.

Koniny

Krátce před koncem letošních prázdnin, v neděli 21. srpna, si do muzea jistě naleznou cestu především děti s rodiči (a prarodiči) na speciální dětský program s názvem Koniny. Nejmladší návštěvníci si v průběhu celého dne mohou v areálu hanáckého gruntu mj. vyzkoušet jízdu na koni, pohladit poníka, zastřílet z luku, zaskákat v pytli, zhlédnout divadelní představení nebo se podívat na vystoupení historického šermu. Naopak dospělí se jistě velmi rádi zaposlouchají převážně do hitů šedesátých let minulého století v podání hudební skupiny Isbina nebo ochutnají výbornou kávu.

Na každé z akcí je pro návštěvníky připraven doprovodný program, hudební vystoupení a pestré občerstvení. O prázdninách máme otevřeno od úterý do neděle vždy od 10 do 17 hodin (a to včetně státních svátků ve dnech 5. a 6. července). Vždy první čtvrtek v měsíci je vstup pro návštěvníky zdarma, konkrétně se jedná o 7. červenec, 4. srpen a 1. září.

Těšíme se na Vaši návštěvu.

Mgr. Josef Urban Hanácké muzeum v přírodě

PLÁN AKCÍ NA ČERVENEC A SRPEN 2022

ČERVENEC

- 5. 7. (út) Hody - mše v kapli sv. Cyrila a Metoděje
- 16. 7. (so) Hliněné stavitelství ve skanzenu
- 23. 7. (so) Fotbal - turnaj starých pánů - Sokol Příkazy
- 23. 7. (so) Střelby MS na „Safari“
- 30. 7. (so) Žně ve skanzenu

SRPEN

- 13. 8. (so) Letní karneval - Sokol Příkazy
- 21. 8. (ne) Koniny (program pro děti) ve skanzenu
- 27. 8. (so) GULÁŠFEST na Hynkově

Starostové přicházejí a odcházejí, správce kaple zůstává.

Svoje zamyšlení nad 30 roky od generální opravy a znovu vysvěcení příkazské kaple bych začal připomínkou, že za celé toto období se v kapliče vystřídali jen 2 správci. **Karel Fišara** v letech 1992 – 2012 a **Josef Směšný** od roku 2012 doposud.

Vlastní generální oprava kaple začala v 80. letech minulého století, kdy se v Příkazích dala dohromady akční skupina, která si řekla, že se pokusí kapli zachránit. Na její záchraně a generální opravě se podílelo nejen mnoho občanů Příkaz, v čele s předsedou tehdejšího národního výboru Honzou Vlkem, členů kulturní komise a příznivců, ale také občané z Nákla a Mezic jako například současný starosta Marek Ošťádal a pozdější kněz Petr Utíkal. Nechci se zde pouštět do připomínání dalších brigádníků, neboť by to byla opravdu dlouhá řada. Navíc většinu z nich máme na dobových videozáznamech. Celé toto snažení bylo zakončeno 4. července 1992, kdy byla kaple znovu vysvěcena současným olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem, anebo vlastně minulým, protože byl již jmenován primasem českým. I toto vysvěcení kaple máme zdokumentováno na videu a je dobré se k tomu občas vrátit a připomenout si spoluobčany, kteří byli ochotni pro záchranu této kulturní památky něco udělat a kteří již třeba nejsou dávno mezi námi.

Že tato vlastně záchrana kaple byla velmi dobrým rozhodnutím, vidíme na jejím vytížení v současné době, kdy se nejenom pokračuje v pravidelných mších svatých, ale uskutečňují se zde poslední rozloučení s občany Příkaz a okolí a také svatby. O jejich počtech jsem se zmiňoval v minulém příspěvku. Nemohu ani zapomenout na nádherné koncerty nejen pěveckého sboru a jeho hostů, jako byla při posledním koncertě hra na loutnu p. Jančíka doprovázená zpěvem p. Obšelové. Kulturní zážitek z těchto akcí ještě umocňuje úžasná akustika kaple. Jen mě trochu mrzí menší zájem příkazáků o tyto akce a mnohdy se mi zdá, že převyšují návštěvníci z okolí.

Nebudu se moc rozepisovat, i když je toho více, co bych chtěl připomenout, ale ze zkušenosti vím, že jak je text moc dlouhý, nikdo jej nečte a někdy méně je více. Takže na závěr Vám přeji pevné zdraví v této složité době, hodně osobní pohody a v kapliče co nejméně posledních rozloučení a co nejvíce svateb a ať nám všem slouží kaple co nejdéle.

správce kaple

To všechno se nedá stihnout

Přesně to mne napadlo, když mi šéfredaktorka našich novin uložila, ať napíšu něco o proběhlých kulturních akcích v obci. Když jsem protestoval, že ona tam byla také, řekla, že nemůže přece chválit akci, kterou organizovala, moderovala a většinou v ní i aktivně účinkovala. Ona totiž kromě funkce šéfredaktora zastává v obci i funkci předsedy kulturní komise, zpívá ve smíšeném sboru, v kostelních sborech a cvičí v Sokole i seniorském ansáblu. No, pochopil jsem, že chce, aby ty akce zhodnotil někdo nezaujatý.

Všechny ty akce si pochvalu zaslouží. Všechny měly vysokou úroveň. I ona na tom má zásluhu. Líbilo se mi, jak moderovala stavění a kácení májky i koncert v naší kapli. Na dětském dnu jsem ji neviděl, asi cvičila v Brně na oslavách 160 let založení Sokola. A tuším, že v hanáckém kroji vítala ve skanzenu delegaci ministerstva kultury při slavnostním odhalení stodoly převezené do našeho skanzenu ze Skaličky. U toho jsem však nebyl a ani na tu stodolu jsem se nebyl dosud podívat. Nestihám. Zajdu se tam podívat, až přijedou nějakí známí.

Májku jako tradičně zajišťovali místní hasiči. Bylo to 1. května. Nevím, kde tak vysoký strom získali. Nepamatuji, že by někdy byla vyšší. Údajně je z obecního katastru. Však také s jeho postavením měli hasiči problémy. Ale nakonec to i s radami přihlížejících mudrlantů zvládli. K dispozici byla reprodukováná hudba a v programu vystoupili žáci mateřské a základní školy. A také Sokolky. Některé byly i z okolních obcí. S nimi cvičila i Boženka, která si od moderování odskočila. K dispozici bylo občerstvení - párky v rohlíku, uzené maso a klobásy. Samozřejmě i pivo a limonády, pro neotužilé (nebylo nějaké vedro) i něco ostřejšího.

Kácení májky připadlo na sobotu 28. května. Od rána přišlo. Pak přestalo, ale během akce se strhla sprška s poryvy větru, že i postavené stany se musely přidržovat, aby neuletěly. Zdálo se mi, že je menší účast než při stavění. Ve skanzenu byla totiž akce „stodola ze Skaličky“ a v televizi mistrovství světa v ledním hokeji. V programu tentokrát zahrála cimbálová hudba dirigentky našeho místního pěveckého sboru, ve kterém druhé housle hrál a zpíval mnou obdivovaný Karel Turek ml. z Nákla. Když jsem ho v nákelském kostele slyšel zpívat poprvé, napadlo mne, kde se tu ten Haken bere. Takový bas se rodí jednou za sto let. Jinak vystoupení dětí i dospělých byla působivá. K rozsahu občerstvení ze stavění májky přibýly makrely a tvarohové vdolky z dílny seniorek. Dva jsem si koupil a jinak od každého ochutnal. K večeru, když se počasí spravilo, přibýlo i návštěvníků. Májku se podařilo shodit bez úrazů a škod. Dopadla až na chodník u Sklenářovic domu.

V pátek 3. června proběhl v místní kapli koncert našeho smíšeného pěveckého sboru a také sólový zpěv zastupující dirigentky našeho pěveckého sboru paní Petry Obšelové ze Senice, kterou na loutnu doprovázel mně neznámý muž (Ivo Jančík – pozn. redakce). Byl jsem požádán, abych celý koncert natočil a kartu s nahrávkou předal k uložení do kroniky obce. Překvapila poměrně velká účast, i když místních byla sotva polovina. Na programu byly nám známé hanácké písně, hymna sboru od Petra Lindušky a také sbor zajatých Židů z Verdiho opery Nabucco. Když jsem si celý koncert doma přehrál, při natáčení se nemůžete soustředit, zvlášť když chcete mít v záběru i interiér kaple - např. křížovou cestu, kterou pro naši kapli namalovala naše občanka Dina Štěrbová, musel jsem uznat, že

shlédnutí tohoto koncertu byl velký kulturní zážitek v krásném prostředí kaple a skoro s profesionálním provedením.

Když jsem v sobotu 11. června dopoledne sekl v lese střemchu, kopřivy a svízel obepínající vysazené stromky, viděl jsem, jak skoro celá rodina Večeřova odváží na dvoukolovém vozíku z lesa dlouhé kulatiny. Vrtalo mi hlavou, nač to asi potřebují. Na topení těžko. Pochopil jsem to okamžitě, když jsem v neděli přišel na místní oslavu dětského dne, který tradičně zajišťují místní Sokoli. Z té dlouhé kulatiny tam postavili dětem indiánské típí (též teepee či tee-pee). Původně jsem na dětský den nechtěl jít. Vždyť tam žádné vnouče nemáme. Ale když jsem přijel z pískovny, kde jsem si byl zaplavat, nedalo mi to. A tak jsme se osmělili a zadem od kapličky šli jen tak nakouknout. A zírali jsme. V oploceném hřišti s umělým travním povrchem dvě zájmové hry, na velkém hřišti típí a další zábavné atrakce. Dali jsme si pivo a sledovali dění na hřišti včetně přetahování lanem. Vrtovští verzus Zábračští. Tentokrát vyhráli Vrtovští. Renata se byla podívat, jestli by nebyla pečená makrela. Když se vrátila, říkala mi, že tam ryby pečou a udírnu obsluhují moji kamarádi a vrstevníci a že je tam s nimi i ten kozař z Křelova. Došlo mi, kdo to je. Nedávno jsem mu na dálku léčil kozu po trojčatech a kůzlata. Kozka to vzdala, kůzlata zůstala. Ale je s nimi pipláčka. Překvapila mne jeho obětavost, není místní, ale i obětavost ostatních. Cítím se zahanben. Asi bych se měl také zapojit. Nechcete to však zkusit i vy mladší, včetně vás přistěhovalých? Stačí, když přijdete aspoň na nějakou akci. Protože stihnout všechno se opravdu nedá.

S.K.

Kácení máje

Klub seniorů ukončil pololetí

V letošním roce 2022 jsme zahájili činnost v únoru tradičním setkáním s představiteli naší obce, kde jsme byli seznámeni s plány pro tento rok. Scházeli jsme se dále jednou za dva týdny. Na program byly i zajímavé přednášky. Pan Václav Arnoš nás svým vyprávěním spojeným se spoustou fotografií zavedl na jih Indie, MUDr. Andrea Adamcová nám řekla něco o tom, co dělat pro své zdraví a tělesnou kondici a spisovatel a hanácký patriot Petr Linduška nám přečetl ukázky ze svých knížek a povídek, při kterých jsme se srdečně bavili a zasmáli. Proběhla také výroční členská schůze, kde jsme konstatovali, že klub má stále více jak 40 členů a ve zdejší aglomeraci patří k těm největším.

Vyvrcholením tohoto pololetí byly dvě velké akce. Nejprve jsme na malém sále hotelu Záloužna oslavili společně Den

matek. Čtyřicet účastníků se celé odpoledne bavilo při živé hudbě Jožky Čecháka a zaplňovalo i taneční parket. Vedoucí restaurace zajistil obsluhu a občerstvení a většina přítomných nechtěla ani po devatenácté hodině opustit sál. Druhou velkou akcí byl letní výlet. Ve čtvrtek 16. června jsme se autobusem pana ing. Duška vydali na cestu. První zastávkou byl Moravský Krumlov, kam se po letech z Prahy vrátily obrazy Alfonse Muchy - Slovanská epopej. Tato obrovská plátna zabírají plochu několika sálů. Podrobný výklad paní průvodkyně nás seznámil s tím, co u kterého výjevu malíř zamýšlel a namaloval. Bez tohoto výkladu by byl zážitek poloviční a po více jak hodině jsme prostory zdejšího zámku opustili a vydali se dále na cestu. Druhou zastávkou byly Jaroměřice nad Rokytinou. I zde v místním zámku jsme absolvovali hodinovou komentovanou prohlídku. Na vzorně upravené prostory zámeckého parku jsme se podívali okny zámku jen krátce a následně zamířili do nedalekého hotelu Opera na objednaný oběd. Prostředím hotelu jsme byli velmi mile překvapeni. Několik velkých restauračních prostor, milá a rychlá obsluha a velmi chutné jídlo. Všem svým přátelům mohu služby tohoto hotelu jen doporučit, pokud zavítají do tohoto kraje. Posledním místem výletu byla atomová elektrárna Dukovany. Návštěvnické centrum je obrovské a velmi dobře vybavené. Průvodkyně, které se o nás vzorně staraly, nám řekly srozumitelnou formou, co to je vlastně výroba elektrické energie štěpením atomů uranu, jaký to má dopad na okolí. Tento proces je pro životní prostředí daleko méně zatěžující než třeba výroba z elektráren uhelných nebo plynových. Na funkčních obřích modelech jsme viděli způsob celé výroby od počátku až do konce. Do makety jaderného reaktoru jsme mohli i vstoupit. Bezpečnost jaderných elektráren po celé Evropě se sleduje a vyhodnocuje a elektrárna v Dukovanech je stále zařazena mezi pět nejbezpečnějších. Zdejší návštěva trvala více jak hodinu a půl. Po jejím skončení jsme zamířili zpět k domovu. Původně jsme se chtěli zastavit na případné občerstvení v Ivančicích, rodišti herce Vladimíra Menšíka i malíře Alfonse Muchy. Strhla se však bouřka a průtrž mračen, a tak jsme bez zastávky jeli do Příkazy.

V létě nás ještě čeká tradiční srpnové posezení při víně, zpěvu a tanci na dvoře pana Jirky Kašíka a na podzim připravíme zase nějaký program na naše střední schůzky.

Přeji všem spoluobčanům z Příkazy a Hynkova příjemné prožití horkých letních dnů, bohatou úrodu na našich zahradách a samozřejmě pevné zdraví.

Jaromír Tomanec

Návštěva JE Dukovany

Zprávy z Rady

Vážení čtenáři, ve sloupku VÍTE, ŽE Vás chceme informovat o zajímavých věcech projednávaných Radou obce, která se pravidelně schází každých čtrnáct dní. Vybrali jsme pro Vás ty nejzajímavější:

Rada obce schválila:

- žádost Příkazského spolku líného kolaření z.s., Příkazy o poskytnutí finančního daru z rozpočtu obce Příkazy na rok 2022 ve výši 10.000,- Kč
- ceník za pronájem obecních nemovitostí. Záloženský dům - klubovna 500,- Kč, malý sál 1250,- Kč, velký sál 3.000,- Kč, vinárna 1000,- Kč, kuchyňka u malého sálu samostatně 500,- Kč, KD Hynkov 1.000,- Kč, a s tím spojené provozní řády. K ceně za pronájem je účtována platná sazba DPH a cena za energie a příp. další služby
- nabídku společnosti Enterplex, Krnov na zajištění dodávek plynu pro období od 01. 01. 2023 do 31. 12. 2024 prostřednictvím elektronické aukce
- jmenování pana Milana Malého, Příkazy novým velitelem zásahové jednotky SDH Příkazy od 01. 06. 2022
- pronájem části pozemku p. č. 1449/1 v k. ú. Hynkov o výměře 240 m² paní Tereze Rajmrové, Hynkov za účelem provozování venkovního posezení a přípravy občerstvení v prostoru před bývalým mlýnem za cenu 425,- Kč/měsíc dle znaleckého posudku od Ing. Miroslava Dvořáka, Skrbeň
- žádost SDH Hynkov o poskytnutí finančního daru z rozpočtu obce na rok 2022 ve výši 10.000,- Kč

Rada obce vzala na vědomí:

- rozhodnutí o poskytnutí finančních prostředků ze Státního fondu životního prostředí ČR na akci Výsadba dřevin v k.ú. Příkazy – cyklostezka směrem na Skrbeň ve výši 198.550,- Kč
- oznámení Magistrátu města Olomouce, odbor stavební o zahájení společného územního a stavebního řízení „Cyklostezka Skrbeň - Příkazy, k.ú. Skrbeň (jedná se o napojení nové cyklostezky z Příkaz do Skrbeně až k nádraží ve Skrbeni)
- oznámení SZIF, Praha o výši dotace 391.944,- Kč na projekt „Rekonstrukce sborovny v ZŠ Příkazy“
- Magistrát města Olomouce, stavební odbor vydal veřejnou vyhláškou stavební povolení na „Hlavní polní cestu C4 a interakční prvek IP16 v k. ú. Hynkov a v k. ú. Skrbeň“ (jedná se o zpevněnou polní cestu z Hynkova na Horku nad Moravou)
- oznámení společnosti EKO-KOM a.s. o množství odpadu, které obec Příkazy vytrídila a předala k dalšímu využití. Od této společnosti obec obdržela v rámci zpětného využití odpadů částku 284.973,- Kč a uspořila tím produkci emisí CO₂ ve výši 86,77t. Úspora energie činila 2.377.221 MJ

Josef Škrabal

Desáté výročí Smíšeného pěveckého sboru Příkazy

Při přípravách na letošní koncert Smíšeného pěveckého sboru Příkazy jsem si uvědomila, že pod vedením Mgr. Ivetty Navrátilové zpíváme již desátým rokem. Sluší se vzpomenout, jak to se sborovým zpíváním v Příkazích bylo v předchozích letech. Brala jsem do rukou kroniku, které pro sbor psal

můj tatínek Boleslav Vaca s tím, že statisticky zapíšu, kolik bylo vystoupení a ve kterých místech. Ale při pohledu do kroniky č. 1 na první zápis psaný úhledným písmem, jsem se rozhodla jej citovat a umožnit i čtenářům našeho občasníku dovést se o historii sborového zpívání v Příkazích více, než v úvodním slově před koncertem v červnu 2022 v kapliče:

„ÚVODEM

Obec Příkazy ležela od pradávna na důležité obchodní stezce vedoucí podél řeky Moravy ze severu k jihu střední Evropy. Prouděním obchodních výprav po této tepně dostávalo se k nám mnoho nového a zajímavého, jak po stránce hospodářské mnohem dříve, než k osadám od ní vzdálenějším. S tím souvisel i stupeň vyspělosti tehdejšího obyvatelstva, o čemž svědčí mnoho archeologických nálezů, které byly u nás vykopány.

Z doby hodně pozdější jsou již zajímavé záznamy v Pamětní knize obce Příkaz od Jana Fišera. Je škoda, že o tom, jak se naši předkové vyžívali po stránce kulturní, je tam poskrovnu.

Až teprve z poloviny 19. století se dočítáme v jubilejním sborníku „100 let tělovýchovy v Příkazích“ o pořádaných přednáškách, poučných a zábavných besedách, o místním čtenářském spolku a jiných zajímavostech z oblasti kultury. Z té doby již také víme o zpěvákém spolku farnosti nákelské, jehož převážnou část tvořili zpěváci příkazští.

Po roce 1870, kdy byla v Příkazích založená Tělocvičná jednota Sokol, jsou to vlastně oni příkazští zpěváci, kteří zde tento zakládají. Oni k nám s sebou přinášejí pěvecké nadšení, jež potom v prvních letech v Sokole pěstují.

Nepochybuji o tom, že touto a podobnou činností se zabývali naši předkové nejen v době, o níž byla zmínka, ale i dříve – avšak nemáme o tom žádných podrobnějších písemných zpráv. Jen z ústního podání a z uchovaných pozvánek na koncerty se dovídáme o tehdejší úrovni pěveckého sboru.

Před dvěma lety navázali jsme opět na starou tradici obnovením pěveckého tělesa.

Dnes bychom se rádi dočetli o jejich bohatém repertoáru, o zpěvácích a jejich zkušenostech při nácviu i při vystoupeních více, ale bohužel nikdo tehdy nic chronologicky nezaznamenával. Právě proto nás tato okolnost nutí, abychom o dnešní práci – o veškerém dění v pěveckém sboru – zaznamenávali vše, co by jednou mohlo být vodítkem nebo alespoň zajímavým pro ty, kteří přijdou po nás.

Otevíráme tedy kroniku příkazského pěveckého sboru.

Byl jsem pověřen úkolem nesnadným a odpovědným – vedením této kroniky. Přistupuji k této práci s plnou odpovědností a s vědomím toho, aby zápisy byly psány věcně, srozumitelně a nezkráceně. O zlepšení vzhledu a úpravy kroniky požádal jsem i další dovedné ruce, které mi ochotně vycházejí vstříc.

Na závěr bych chtěl poznamenat, že za každým řádkem v této kronice je skryto mnoho nezištné, obětavé a vytrvalé práce všech těch, kteří část svého volného času věnují ušlechtilé činnosti v našem sboru, za což jim všem patří velký dík.

Leden 1971

Boleslav Vaca, kronikář“

Následuje záznam „VZPOMÍNKY NA HUDEBNÍ ŽIVOT V PŘÍKAZÍCH“ paní Boženy Langové - Svozilové z roku 1971, který přestože paní Langová píše: „je velmi stručný“, čítá 15 stran. Pak „SNAHA PO NÁPRAVĚ“, „NADĚJNÝ POČÁTEK“, jak popsal tatínek a zápis „PRVNÍ SEZÓNA 1969“.

Od 25. února 1969, kdy byla v budově školy v 19.30 první zkouška nového pěveckého sboru, jsme se scházeli pod vedením Stanislava Žváčka - ředitele příkazské školy pravidelně do roku 1985, kdy 26. září byla činnost sboru pro vleklé generační problémy pozastavena. -----

Po sedmileté přestávce 17. ledna 1992 se členové sboru sešli s tím, že by chtěli přispět svým zpěvem na sjezdu rodáků při příležitosti 125. výročí školy v Příkazích a nového svěcení kaple sv. Cyrila a Metoděje. Naše zpívání tehdy bylo již 184. vystoupením Smíšeného pěveckého sboru Spojeného vesnického klubu Příkazy se sbormistrem Stanislavem Žváčkem. Tato setkávání na zkouškách, vystoupeních i dalších akcích poctivě zaznamenával Boleslav Vaca, kronikář a velká duše sboru i v dalších knihách kroniky. Na poslední straně třetího dílu kroniky vepsal:

„...děkuji ing. Jaroslavu Volfovi, který mi často vypomáhal, aby vše bylo tak, jak má být. Stejně tak děkuji Jožkovi Havelkovi za kaligrafické písmo, které kroniku povzneslo i Mirkovi Sauerovi, panu učiteli Ladislavu Zbořilovi a Josefu Bojkovskému za ochotu a jejich kresby a v neposlední řadě všem, kteří svým pěkným rukopisem přepisovali moje texty do kroniky - Světle Pospíšilové a její mamince paní učitelce Kovařikové, Editě Mouralové, Jaroslavu Chrudinovi a Jarmile Koblihové.“

Koncert v kapli

Toto poděkování zapsal po Vánocích 2012, v roce, kdy se od dubna znovu začali scházet členové Smíšeného pěveckého sboru Příkazy, nyní vedení Mgr. Ivetou Navrátilovou, mladou učitelkou ze Senice na Hané. Původně se sešli, aby podpořili akademii ke stému výročí nové školní budovy v Příkazích. Ale zpívání se nám tak zalíbilo, že letos slavíme již 10. výročí obnoveného sborového zpěvu u nás a ve čtvrtém díle kroniky máme poslední číslo vystoupení 268.

Vy, kteří rádi dobře zpíváte, jste u nás ve sboru vítáni a vy, kteří rádi sborový zpěv posloucháte, jste vítáni při našich vystoupeních.

*Za Smíšený pěvecký sbor Příkazy
Mgr. Božena Mikolajczyková*

Koncert v kapli

Ve zkratce z TJ Sokol Příkazy:

Letos se nám konečně podařilo uspořádat dětský den pod názvem „Bylo, nebylo“, který proběhl v neděli 12. června. Zúčastnilo se ho 140 dětí, což je nevidaně mnoho. Za krásného počasí si všichni den užili. V tradičním přetahování lanem zvítězila děvčata nad chlapci a Vrtov nad Zábrání. Velké díky všem pořadatelům za krásně připravené odpoledne.

V letošním roce bude i víc kulturních akcí. První zábava se skupinou SAX Rock je na pořadu 25. června, další sokolská zábava proběhne 13. srpna se stejnou skupinou, následovat bude vinobraní 24. září se skupinou ROXY a začátkem října máme v plánu i Oktoberfest. V červenci, konkrétně 23.7., proběhne turnaj starých pánů. Na všechny naše akce jste srdečně zváni.

Konec června znamená i ukončenou fotbalovou sezónu. A mužstvo mělo za cíl zachránit se v soutěži, tento cíl byl splněn a vylepšen je umístěním do 8. místa. B mužstvo uhájilo po podzimní části krásné 2. místo. Na své hráče jsme pyšní; i přes zranění se semkli a zabojovali až do konce. Sezónu úspěšně dokončili i naši mladší a starší benjamínci. Děkujeme všem trenérům a každému, kdo přispěl a pomohl v náročné sezóně 2021/2022.

K. Hrubá

Dětský den

Uzávěrka příštího čísla: 16.8.2022